

عملکرد تولیدی و توسعه عضله سینه در جوچه گوشتی متأثر از تنش گرسنگی پس از تفريخ در پاسخ به تزریق گلوکونات کلسمیم

جعفر آروان^۱، حشمت الله خسروی نیا^{۲*} و سعید محمدزاده^۳

۱، ۲ و ۳. کارشناس ارشد، دانشیار و استادیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۷/۱ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۴/۲/۲۹)

چکیده

این آزمایش با هدف بررسی تأثیر صفر، ۱۲، ۲۴، ۳۶ و ۴۸ ساعت گرسنگی پس از تفريخ، با و بدون تزریق زیرجلدی ۰/۶ میلی لیتر گلوکونات کلسمیم بر عملکرد تولیدی و توسعه عضله سینه در جوچه گوشتی تا ۲۸ روزگی اجرا شد. گرسنگی پس از تفريخ، مصرف خوراک و افزایش وزن جوچه در دوره‌های سنی مختلف تا ۲۸ روزگی را به طور معناداری کاهش داد. تزریق گلوکونات کلسمیم موجب بهبود صفات عملکردی در جوچه نشد. طولانی شدن گرسنگی پس از تفريخ تا ۳۶ ساعت باعث افزایش تلفات جوچه‌ها شد. تزریق گلوکونات کلسمیم درصد تلفات جوچه‌های متأثر از گرسنگی را افزایش داد (P<0.05). شاخص راندمان اقتصادی با افزایش زمان گرسنگی تا ۳۶ ساعت کاهش یافت و برای جوچه‌های دریافت‌کننده گلوکونات کلسمیم کمتر از گروه فاقد تزریق بود. گرسنگی پس از تفريخ تا ۴۸ ساعت تأثیر معناداری بر وزن سینه، وزن عضلات بزرگ و کوچک سینه، ابعاد ظاهری سینه و بافت‌شناسی سینه در ۲۸ روزگی نداشت ولی وزن استخوان سینه را کاهش داد. نتیجه‌گیری شد که گرسنگی پس از تفريخ بیش از ۲۴ ساعت، تأثیر منفی بر عملکرد تولیدی جوچه‌های گوشتی تا ۲۸ روزگی دارد. تزریق زیرجلدی ۰/۶ میلی لیتر گلوکونات کلسمیم، عملکرد تولیدی و توسعه عضله سینه جوچه‌های گوشتی متأثر از گرسنگی پس از تفريخ را بهبود نداد.

واژه‌های کلیدی: جوچه گوشتی، عضله سینه، عملکرد تولیدی، گرسنگی پس از تفريخ، گلوکونات کلسمیم.

درصد از عمر آن‌هاست (Khosravinia, 2010). تأخیر در مصرف آب و مواد مغذی می‌تواند منجر به تأخیر در رشد و کاهش وزن جوچه در سنین بعدی شود. در مطالعه Roberson (2003)، عدم دسترسی جوچه‌های تازه تفريخت شده به خوراک تا ۴۸ ساعت باعث کاهش گوشت سینه و عملکرد جوچه‌های گوشتی و تأثیر منفی بر سایر پارامترهای تولیدی در پایان دوره پرورش شد. همچنین تأخیر در مصرف خوراک و آب برای جوچه تازه تفريخت شده موجب کاهش واکنش سیستم ایمنی و اختلال در هضم و جذب مواد مغذی در کانال

مقدمه

جوچه گوشتی باید پس از تفريخ هر چه سریع‌تر به آب و خوراک دسترسی پیدا کند (Gonzales et al., 2003b). این امر برای فعال شدن سازوکارهای مرتبط با اشتها، توسعه کانال گوارش، رشد سیستم ایمنی و مصرف مؤثر مواد موجود در کیسه زرده جوچه ضروری است (Gonzales et al., 2003b; Khosravinia, 2010). در شرایط عملی حاکم بر صنعت پرورش طیور، جوچه‌ها از زمان تفريخ تا رسیدن به سالن پرورش ممکن است ۴۸ تا ۷۲ ساعت گرسنه بمانند که این زمان حدود ۴ تا ۵

گروه اصلی با و بدون دریافت تزریق تقسیم شدند و پس از تحمل ۱۲، ۲۴، ۳۶ یا ۴۸ ساعت گرسنگی بر اساس روند گفته شده در گروههای ۱۶ قطعه‌ای توزین و در پن‌ها جای داده شدند و تا ۲۸ روزگی بر اساس استانداردهای رایج و با تغذیه از سه نوع جیره پلیت شده سوپر استارتر (۱ تا ۷ روزگی)، پیش‌دان (۷ تا ۲۱ روزگی) و میان‌دان (۲۱ تا ۲۸ روزگی) پرورش یافتند (جدول ۱). در طول دوره پرورش تعداد و وزن جوجه‌های تلف شده، روزانه ثبت شد. وزن بدن و مصرف خوراک جوجه‌های هر پن در پایان روزهای ۲، ۵، ۸، ۱۱، ۱۴، ۲۱ و ۲۸ از دوره پرورش اندازه‌گیری شد. شاخص راندمان اقتصادی به صورت $100 \times (\text{سن کشتار} / \text{روز} \times \text{صرف خوراک}) / (\text{درصد زنده‌مانی} \times \text{کیلوگرم وزن زنده})$ در ۲۸ روزگی برای پرندگان هر پن محاسبه شد (Lup *et al.*, 2010). در ۲۸ روزگی، برای بررسی وزن و ابعاد ظاهری عضله سینه و خصوصیات عضله سینه از هر پن دو جوجه نر به طور تصادفی انتخاب شد و پس از توزین، ذبح گردید. وزن سینه، وزن عضله بزرگ و کوچک سینه و وزن استخوان سینه با ترازوی دیجیتال (Sartorius AG Gottingen, BL610 آلمان) و با دقت ۰/۰۱ گرم و ابعاد ظاهری سینه شامل طول، عرض و عمق با استفاده از کولیس دیجیتال (Aerosapce Co., چین) با دقت ۰/۰۱ میلی‌متر و زاویه سینه توسط زاویه‌سنج (با دقت ۱ درجه) اندازه‌گیری شد. بهمنظور بررسی بافت عضله سینه از جوجه‌های متأثر از ۰، ۲۴ و ۴۸ ساعت گرسنگی پس از تفریخ، نمونه‌ای به ابعاد $1/5 \times 1/0 \times 1/5$ سانتی‌متر از عضله کوچک سینه جدا و در فرمالین ۱۰ درصد فیکس شد. سپس زیر نمونه‌ای از آن به ابعاد $0/3 \times 0/5$ سانتی‌متر جدا شده و برای آبگیری، در الكل ۷۰، ۸۰، ۹۰، ۹۶، مطلق و گریل به ترتیب برای مدت ۱، ۱، ۰/۵، ۰/۵ و ۰/۵ ساعت قرار داده شد. پس از آبگیری، نمونه به مدت ۴ ساعت درون پارافین مذاب در دمای ۶۵ درجه سانتی‌گراد درون آون قرار گرفت. پس از فرایند قالب‌گیری، توسط دستگاه میکروتوم (Die Tech, ایتالیا) از هر نمونه برش‌هایی به ضخامت ۴ میکرومتر تهییه و با چسب (مخلوط ۵۰ گلیسیرین: ۵۰ سفیده تخم مرغ) روی لام فیکس شد.

گوارش گردید. مقدار مواد مغذی جذب شده در ساعات اولیه پس از هج، بر زنده‌مانی جوجه تا انتهای دوره پرورش مؤثر است (Dibner *et al.*, 1988). بهمنظور جلوگیری از تأثیرات منفی گرسنگی پس از تفریخ، روش‌های بسیاری برای تأمین مواد مغذی مورد نیاز جوجه در بدء تولد ارائه شده است. تزریق مواد مغذی به داخل تخم مرغ برای جنین در حال رشد (Van de van *et al.*, 2003)، تلفیق هج و تغذیه در هچری (Asgari, & Wagenberg, 2009) و تزریق یا تلقیح مواد مغذی به بدن جوجه (Schaefer *et al.*, 1997) از جمله روش‌های تغذیه اولیه جوجه تا قبل از رسیدن به سالن پرورش هستند. تمام روش‌های فوق با فراهم کردن مقداری از مواد مغذی مورد نیاز جوجه تا هنگام رسیدن به سالن پرورش و دسترسی آن به خوراک و آب، مانع کاهش وزن و تأثیر نامطلوب گرسنگی اولیه بر رشد جوجه در مراحل بعدی می‌شوند (Asgari, 2006; Khosravinia, 2010). هر روش تغذیه اولیه باید ارزان، سریع و قابل اجرا در واحد جوجه‌کشی باشد. این آزمایش به منظور بررسی تأثیر تزریق زیرجلدی گلوكونات‌کلسیم به عنوان منبع گلوكز و کلسیم بر عملکرد تولیدی و توسعه عضله سینه در جوجه گوشته متأثر از ساعات مختلف گرسنگی پس از تفریخ اجرا شد.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش ۶۴۰ قطعه جوجه یک‌روزه سویه راس ۳۰۸ از یک واحد جوجه‌کشی تجاری (شرکت زربال، بروجرد، لرستان) تهییه و طی ۹۰ دقیقه به سالن پرورش منتقل شد. متوسط وزن جوجه‌ها 4.3 ± 3.6 گرم بود و از تخم‌های گله مرغ مادر با سن ۴۷ هفته اخذ شده بودند. پس از رسیدن به سالن، بلافارسله جوجه‌ها به دو گروه ۳۲۰ میلی‌لیتر گلوكونات‌کلسیم زیر پوست پشت گردن تزریق شد. لحظه ورود جوجه‌ها به سالن، زمان صفر برای شروع آزمایش در نظر گرفته شد. در زمان صفر، ۶۴ قطعه جوجه از هریک از گروههای با و بدون تزریق پس از وزن‌کشی در ۴ پن (هر پن با ۱۶ قطعه جوجه) توزیع شدند و بلافارسله آب و خوراک آزادانه در اختیار آن‌ها قرار داده شد. جوجه‌های باقیمانده به دو

استثنای تیمار ۴۸ ساعت گرسنگی معنادار بود ($P<0.05$). تزریق گلوكونات کلسیم، میانگین مصرف خوراک جوجه در سینه صفر تا ۲ روزگی و ۳ تا ۵ روزگی را کاهش داد ($P<0.05$; جدول ۲).

گرسنه‌ماندن جوجه پس از تفريخ برای مدت ۳۶ ساعت، موجب کاهش ضریب تبدیل خوراک پرنده طی ۴۸ ساعت اول حیات آن شد. طولانی‌شدن گرسنگی برای ۴۸ ساعت، ضریب تبدیل خوراک در ۳ تا ۵ روزگی را نیز کاهش داد. عدم دسترسی به خوراک پس از تفريخ، موجب افزایش ضریب تبدیل خوراک پرنده در ۶ تا ۲۸ و صفر تا ۲۸ روزگی شد ($P<0.05$). در ۳ تا ۵ روزگی بهترین ضریب تبدیل خوراک به تیمار ۴۸ ساعت گرسنگی مربوط بود که تفاوت آن با سایر تیمارها، به جز تیمار ۳۶ ساعت گرسنگی، معنادار بود. تزریق گلوكونات کلسیم، میانگین ضریب تبدیل خوراک جوجه را در ۳ تا ۵ روزگی کاهش داد ($P<0.05$) و در صفر تا ۲۸ روزگی افزایش داد ($P<0.05$; جدول ۲). گرسنه‌ماندن جوجه پس از تفريخ، شاخص عملکرد اقتصادی تا سن ۲۸ روزگی را به طور معناداری کاهش داد (جدول ۲). کمترین مقدار شاخص مربوط به تیمار ۳۶ ساعت گرسنگی بود ($P<0.05$). شاخص عملکرد برای جوجه‌های با تزریق گلوكونات کلسیم کمتر از گروه بدون تزریق بود ($P<0.05$). میانگین افزایش وزن روزانه جوجه‌ها در صفر تا ۲ و صفر تا ۲۸ روزگی، میانگین مصرف خوراک در صفر تا ۲ و ۳ تا ۵ روزگی و همچنین ضریب تبدیل خوراک در ۲ تا ۵ روزگی به طور معناداری تحت تأثیر تأثیرات متقابل زمان گرسنگی پس از تفريخ و تزریق گلوكونات کلسیم قرار گرفت ($P<0.05$).

گرسنگی پس از تفريخ، میانگین درصد تلفات جوجه‌ها را افزایش داد ($P<0.05$). بیشترین مقدار تلفات به جوجه‌های متأثر از ۳۶ ساعت گرسنگی مربوط بود. تزریق گلوكونات کلسیم به جوجه باعث افزایش معنادار تلفات جوجه‌ها (۲۲ در مقابل ۳/۵ درصد) در مقایسه با گروه تزریق‌نشده، در ۲۸ روزگی شد ($P<0.05$). وزن استخوان سینه در جوجه‌های متأثر از ۲۴ ساعت گرسنگی به طور معناداری کمتر از گروه شاهد بود ($P<0.05$). تزریق گلوكونات کلسیم بر میانگین وزن استخوان سینه در ۲۸ روزگی تأثیری نداشت (جدول ۳). میانگین وزن سینه، وزن عضله بزرگ و کوچک سینه و ابعاد ظاهری سینه

لامها به روش هماتوکسیلین- ائوزین رنگ‌آمیزی و با استفاده از میکروسکوپ مجهر به دوربین و نرم‌افزار Motic BA 300، برای تعیین سطح، محیط و تراکم میوفیبرها در هر میلی‌متر مربع از سطح مقطع بافت، ارزیابی شد. داده‌های جمع‌آوری شده با آرایش فاکتوریل ۵×۲ برای بررسی تأثیر دو فاکتور اصلی طول زمان گرسنگی در ۵ سطح و تزریق گلوكونات کلسیم در ۲ سطح در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با استفاده از PROC MIXED نرم‌افزار آماری SAS 9.2 (2003) آنالیز شد. در مدل آماری مورد نظر، اثر بلوک به عنوان اثر تصادفی لحاظ گردید:

$$Y_{ijkl} = \mu + Ca-G_i + FT_j + (Ca-G \times FT)_{ij} + B_k + \epsilon_{ijkl}$$

در این مدل μ بیانگر میانگین جامعه برای صفت مورد نظر، $Ca-G_i$ نشانگر اثر اصلی i امین سطح گلوكونات کلسیم ($i=1, 2$)، FT_j نماد اثر اصلی j امین طول زمان گرسنگی ($j=1, 2, 3, 4, 5$ ، B_k بیانگر اثر متقابل طول زمان گرسنگی و تزریق گلوكونات کلسیم، ϵ_{ijkl} اثر k امین بلوک و ϵ نماد خطای جزء مربوط به هر مشاهده برای هر متغیر است. برای سه صفت افزایش وزن روزانه، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک، به دلیل صفر بودن داده‌های تیمار ۴۸ ساعت گرسنگی، آنالیز با یک سطح کمتر برای عامل گرسنگی ($j=1, 2, 3, 4$) انجام گرفت. میانگین تیمارها با آزمون حداقل تفاوت معنادار (LSD) و در سطح احتمال ۰/۹۵ مقایسه شد.

نتایج

میانگین افزایش وزن جوجه‌ها در سن صفر تا ۲۸ روزگی برای جوجه‌های متأثر از ۳۶ ساعت گرسنگی کمتر از جوجه‌های متأثر از ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت گرسنگی بود ($P<0.05$). میانگین افزایش وزن جوجه‌های دریافت‌کننده تزریق گلوكونات کلسیم در سینه صفر تا ۲، ۳ تا ۵، ۶ تا ۲۸ و صفر تا ۲۸ روزگی کمتر از گروه بدون دریافت تزریق بود ($P<0.05$). میانگین مصرف خوراک جوجه‌ها در صفر تا ۲ روزگی با افزایش مدت زمان گرسنگی تا ۳۶ ساعت و در ۳ تا ۵ روزگی با افزایش مدت زمان گرسنگی پس از تفريخ تا ۴۸ ساعت کاهش یافت ($P<0.05$). در ۳ تا ۵ روزگی کمترین مصرف خوراک به تیمار ۳۶ ساعت گرسنگی مربوط بود که اختلاف آن با سایر تیمارها، به

مذکور در ۲۸ روزگی شد. گرسنه‌ماندن جوجه پس از تفريخ، با تزریق و بدون تزریق گلوكونات کلسیم، تأثیری بر مساحت، محیط و تراکم میوفیبرهای عضله بزرگ و کوچک سینه مرغ در ۲۸ روزگی نداشت ($P > 0.05$).

شامل طول، عرض، عمق و زاویه سینه جوجه در ۲۸ روزگی تحت تأثیر مدت زمان گرسنگی پس از تفريخ و تزریق گلوكونات کلسیم قرار نگرفت ($P > 0.05$). با وجود اين، تزریق گلوكونات کلسیم باعث کاهش میانگین صفات

جدول ۱. اقلام خواراکی و ترکیب شیمیایی جیره‌های غذایی استفاده شده در ۱ تا ۲۸ روزگی

دانه ذرت	اقلام خواراکی (درصد)	جیره استارترا	جیره سوبر استارترا	جیره رشد
کنجاله سویا (۴۴ درصد پروتئین خام)	۴۷/۹	۴۵/۳	۴۶/۷	
دانه گندم	۳۳/۹	۳۴/۸	۲۶/۹	
کنجاله گلوتن ذرت	۱۲	۷	۲۰	-
کنسانتره ^۱	۶	۶/۹	۶/۲	۶/۴
ترکیب مواد مغذی (تجزیه شده)				
انرژی قابل متابولیسم (kcal/kg)	۲۸۸۰	۲۹۶۲	۲۹۵۲	
پروتئین خام (درصد)	۲۱/۱۵	۲۴/۲۸	۱۸/۸۲	
کلسیم (درصد)	۱/۰۰	۱/۱۰	۰/۰۰	
فسفر (درصد)	۰/۵۰	۰/۵۵	۰/۵۰	
سدیم (درصد)	۰/۱۸	۰/۲۲	۰/۱۸	
لایزین (درصد)	۰/۹۵	۱/۲۹	۰/۹۵	
متیونین (درصد)	۰/۴۵	۰/۵۹	۰/۴۵	
متیونین + سیستئین (درصد)	۰/۷۲	۰/۹۳	۰/۷۲	
اسید لینولئیک (درصد)	۱/۲۹	۱/۲۷	۱/۲۹	
تریپتوفان (درصد)	۰/۲۰	۰/۲۴	۰/۲۰	

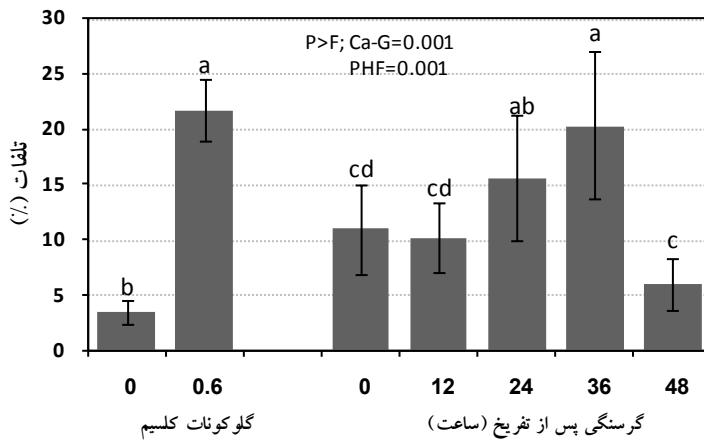
۱. هر کیلوگرم کنسانتره حاوی ۱۷۴/۰۶ گرم کربنات کلسیم، ۳۱۳/۶۳ گرم دی‌کلسیم فسفات، ۴۹/۲۶ گرم دی‌ال-متیونین، ۲۱/۳۵ گرم ال-لایزین، ۴۱/۰۵ گرم مکمل ویتامینی، ۴۱/۰۵ گرم مکمل معنده، ۵۷/۴۷ گرم نمک، ۲۴۰/۰۵ گرم پودر سویا، ۴۱/۰۵ گرم آنتی‌آکسیدان و ۲۰/۵۳ گرم کولین کلرايد است.

جدول ۲. میانگین افزایش وزن بدن، مصرف خواراک، ضریب تبدیل خواراک و شاخص راندمان اقتصادی، در سنین مختلف برای اثر تنش گرسنگی پس از تفريخ (PHF) و تزریق گلوكونات کلسیم (Ca-G)، در مرغ گوشته تا ۲۸ روزگی

$P > F$	SEM	میانگین افزایش وزن (گرم)				گلوكونات کلسیم (ml)	سن (روز)	
		۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	
میانگین مصرف خواراک (گرم)								
۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۴/۹۱ ^d	۶/۱۲ ^c	۱۱/۴۶ ^b
۰/۶۱۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۸۰	۴۵/۳۵ ^b	۳۴/۸۳ ^c	۴۷/۳۵ ^b	۵۰/۱۷ ^{ab}	۵۳/۹۹ ^a
۰/۱۰۹	۰/۰۴۱	۰/۰۵۰	۱۲/۱۰	۱۰/۸۵/۴۸ ^{ab}	۱۰/۴۸/۵۴ ^b	۱۱۲۵/۲۳ ^a	۱۱۲۹/۳۶ ^a	۱۱۱۳/۱۴ ^a
۰/۰۸۹	۰/۰۰۳	۰/۰۰۶	۱۳/۶۱	۱۱۲۵/۳۴ ^{bc}	۱۰/۸۵/۸۷ ^c	۱۱۷۸/۱۴ ^{ab}	۱۱۹۱/۶۴ ^a	۱۱۸۰/۱۲ ^{ab}
میانگین ضریب تبدیل خواراک								
۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۲/۸۹ ^d	۴/۱۸ ^c	۸/۱۱ ^b
۰/۰۲۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۹۰	۳۶/۷۰ ^c	۳۱/۸۶ ^c	۴۳/۶۹ ^b	۴۸/۶۷ ^{ab}	۵۰/۷۰ ^a
۰/۱۷۸	۰/۷۵۴	۰/۶۵۸	۲۳/۱۵	۱۹۲۷/۷۷	۱۸۴۳/۰۳	۱۸۴۳/۶۳	۱۸۷۵/۸۲	۱۸۸۸/۹۱
۰/۱۵۱	۰/۴۳۲	۰/۶۱۱	۲۳/۸۰	۱۹۶۴/۴۶	۱۸۷۷/۷۸	۱۸۹۱/۴۹	۱۹۳۲/۵۹	۱۹۴۸/۹۸
میانگین شاخص راندمان اقتصادی								
۰/۵۶۸	۰/۲۲۶	۰/۹۰۰	۰/۵۶	-	۰/۷۱	۰/۷۹	۰/۷۰	۰/۷۵
۰/۱۲۹	۰/۰۰۹	۰/۰۲۵	۰/۰۲	۰/۸۳ ^b	۰/۸۹ ^{ab}	۰/۹۲ ^a	۰/۹۵ ^a	۰/۹۴ ^a
۰/۶۷۷	۰/۱۰۴	۰/۰۴۸	۰/۰۲	۱/۷۸ ^a	۱/۷۶ ^{ab}	۱/۶۴ ^c	۱/۶۶ ^{bc}	۱/۷۰ ^{abc}
۰/۶۵۰	۰/۰۴۴	۰/۰۲۳	۰/۰۲	۱/۷۵ ^a	۱/۷۳ ^a	۱/۶۱ ^b	۱/۶۲ ^{ab}	۱/۶۵ ^{ab}

a-e میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر سطر برای هر فاکتور فاقد اختلاف معنادار هستند.

۱. اشتباہ معیار میانگین‌ها، ۲. اثر متقابل گرسنگی پس از تفريخ و گلوكونات کلسیم.

شکل ۱. میانگین درصد تلفات برای اثر طول زمان گرسنگی پس از تفریخ (PHF: ساعت) و تزریق گلوکونات کلسیم (Ca-G: میلی لیتر) به جوجه گوشتی در ۱ تا ۲۸ روزگی

جدول ۳. میانگین وزن زنده، وزن سینه، وزن عضله بزرگ، وزن استخوان سینه (گرم)، طول، عرض، عمق سینه (سانتی متر)، زاویه سینه (درجه)، در اثر تنش گرسنگی پس از تفریخ (PHF) و تزریق گلوکونات کلسیم (Ca-G)، به جوجه های گوشتی در ۲۸ روزگی

زاویه سینه	عمق سینه	عرض سینه	طول سینه	وزن استخوان سینه	وزن عضله کوچک	وزن عضله بزرگ	وزن سینه	وزن زنده	فاکتور / سطح
گرسنگی پس از تفریخ (ساعت)									
۱۳۹/۳۹	۲۴/۷۳	۸۶/۱۱	۱۰۷/۹۲	۳۱/۸۰ ^a	۳۹/۰۸	۱۸۳/۹۶	۲۵۴/۸۵	۱۲۶۷/۴۴	.
۱۳۸/۵۸	۲۵/۴۸	۸۵/۱۸	۱۰۳/۸۵	۲۷/۳۵ ^{ab}	۳۵/۵۷	۱۷۰/۹۵	۲۳۳/۸۸	۱۱۶۲/۰۰	۱۲
۱۳۳/۴۷	۲۳/۹۴	۸۲/۷۹	۱۰۵/۴۷	۲۵/۰۰ ^b	۳۵/۶۱	۱۶۵/۲۸	۲۲۵/۹۰	۱۱۴۸/۸۱	۲۴
۱۳۷/۷۰	۲۵/۲۹	۸۵/۴۱	۱۰۶/۸۰	۲۵/۷۵ ^b	۳۶/۳۴	۱۷۹/۲۰	۲۴۱/۳۰	۱۲۰۲/۰۶	۳۶
۱۴۰/۲۰	۲۵/۹۷	۸۶/۵۲	۱۰۵/۲۲	۲۷/۸۹ ^{ab}	۳۷/۱۸	۱۷۹/۵۱	۲۴۴/۶۲	۱۱۹۴/۳۳	۴۸
گلوکونات کلسیم (میلی لیتر)									
۱۳۸/۰۱	۲۵/۳۶	۸۵/۴۵	۱۰۶/۱۳	۲۸/۹۰	۳۷/۴۴	۱۷۷/۴۱	۲۴۳/۷۵	۱۲۱۸/۷۲	.
۱۳۷/۷۲	۲۴/۸۱	۸۴/۹۵	۱۰۵/۷۰	۲۶/۲۲	۳۶/۰۸	۱۷۴/۱۵	۲۳۶/۴۶	۱۱۷۱/۱۴	۰/۶
۱/۱۶۸	۰/۳۱۸	۰/۶۰۵	۰/۷۱۴	۰/۷۴۴	۰/۶۹۹	۳/۴۰۹	۴/۲۵۲	۱۸/۳۹۳	SEM ^۱
<i>P>F</i>									
۰/۳۵۱	۰/۲۷۷	۰/۳۲۰	۰/۴۳۲	۰/۰۲۶	۰/۴۱۸	۰/۳۸۴	۰/۲۱۰	۰/۲۲۰	PHF
۰/۹۰۱	۰/۳۷۱	۰/۶۷۱	۰/۷۶۳	۰/۰۶۱	۰/۳۱۶	۰/۶۲۶	۰/۳۷۴	۰/۱۷۷	Ca-G
۰/۰۵۹	۰/۱۶۸	۰/۷۸۰	۰/۳۰۸	۰/۰۵۵	۰/۵۵۷	۰/۵۹۲	۰/۵۹۴	۰/۵۶۵	Ca-G×PHF

۱-a-b میانگین دارای حروف مشترک در هر ستون برای هر فاکتور قادر نباود معنادار هستند.

۱-اشتباه معیار میانگین ها.

جدول ۴. میانگین مساحت میوفیبرها (میکرومتر مربع)، محیط میوفیبرها (میکرومتر)، تراکم میوفیبرها (تعداد در میلی متر مربع)، برای اثر زمان گرسنگی پس از تفریخ (PHF) و تزریق گلوکونات کلسیم (Ca-G) در جوجه های گوشتی در ۲۸ روزگی

Ca-G×PHF	Ca-G	PHF	<i>P>F</i>	SEM ^۱	گرسنگی پس از تفریخ (ساعت)			.	.
					۰/۶	۰/۶	۴۸		
۰/۶۵۱	۰/۲۱۰	۰/۸۵۵	۵۱/۳	۱۱۸۸/۵	۱۲۲۷/۸	۱۲۱۲/۲	۱۲۸۲/۰	۱۲۸۰/۲	مساحت میوفیبرها
۰/۷۶۹	۰/۱۹۱	۰/۹۹۱	۳/۱	۱۴۶/۹	۱۵۵/۸	۱۵۱/۶	۱۵۰/۸	۱۵۱/۸	محیط میوفیبرها
۰/۵۴۲	۰/۰۷۸	۰/۹۸۹	۲۹/۳	۶۳۸/۸	۵۲۷/۳	۵۸۹/۶	۵۸۰/۷	۵۷۸/۸	تراکم میوفیبرها

۱-اشتباه معیار میانگین ها

(2002) گزارش کردند جوجه‌های فاقد دسترسی به خوراک در ۴۸ ساعت اول پس از تفريخ در مقایسه با جوجه‌های تغذیه شده با ذرت- کنجاله سویا یا جیره دکستروز- کازئین بلا فاصله پس از تفريخ کاهش وزن معناداری در ۲۱ روزگی داشتند. به نظر می‌رسد که بخش عمده تأثیر گرسنگی پس از تفريخ بر عملکرد جوجه‌ها در سنتین بعدی، به مصرف کمتر خوراک جوجه‌های گرسنه در مقایسه با جوجه‌های شاهد بستگی دارد. مقدار مصرف خوراک در جوجه‌های گوشته همبستگی بسیار شدیدی با نرخ رشد دارد. جوجه‌های گوشته، پتانسیل ژنتیکی خود را زمانی مشخص می‌کنند که تمام مواد غذایی مورد نیاز را به طور کامل و منظم دریافت کنند. علاوه بر فرمولاسیون صحیح مواد غذایی، مقدار مصرف غذا نیز عامل مهمی در تعیین سرعت رشد و راندمان مصرف خوراک است. گلهایی که میانگین افزایش وزن زیادی در روز نشان می‌دهند، معمولاً بیشترین مصرف خوراک و بهترین ضریب تبدیل و توانایی زنده‌ماندن را نیز دارند. در آزمایش Saki *et al.* (2012)، مصرف خوراک کمتری برای جوجه‌های متأثر از ۴۸ ساعت گرسنگی در مقایسه با جوجه‌های تغذیه شده با جیره ذرت، ذرت- کنجاله سویا و جیره پری استارت‌تر در ۳۵ و ۴۲ روزگی مشاهده شد. در آزمایش حاضر، ضریب تبدیل خوراک کمتر از افزایش وزن و مصرف خوراک تحت تأثیر گرسنگی یا تزریق گلوکونات کلسیم قرار گرفت. این یافته با نتایج محققان پیشین مطابقت دارد. Pedroso *et al.* (2006) تفاوت معناداری برای ضریب تبدیل خوراک در جوجه‌های تلقیح شده با گلوکز یا گلوتامین در روز شانزدهم جوجه‌کشی، در ۴۲ روزگی مشاهده نکردند. در آزمایش Vieira & Moran (1999b) نیز عدم دسترسی جوجه‌های گوشته در ۲۴ ساعت ابتدایی دوره پرورش، تأثیری بر ضریب تبدیل غذایی دوره‌های مختلف سنی و کل دوره نداشت. Saki (2005) در تأیید نتایج فوق، تفاوت معناداری برای ضریب تبدیل خوراک در ۷، ۱۴، ۲۱، ۳۵، ۴۲ و ۴۲ روزگی در جوجه‌های گوشته متأثر از ۱۲ و ۲۴ ساعت گرسنگی پس از تفريخ در مقایسه با جوجه‌های با دسترسی به ذرت یا استارت، مشاهده نکرد.

بحث

در این آزمایش بررسی تأثیر افزایش زمان گرسنگی پس از تفريخ از ۱۲ تا ۴۸ ساعت بر عملکرد رشد جوجه‌های گوشته موردنظر بود. نتایج نشان داد که گرسنه‌ماندن جوجه تا ۲۴ ساعت تأثیر معناداری بر رشد، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک جوجه در سنتین بعدی تا ۲۸ روزگی نداشت. طولانی‌شدن گرسنگی تا ۳۶ ساعت باعث کاهش معنادار مصرف خوراک و به دنبال آن کاهش وزن پرنده در هفتة اول شد. کاهش عملکرد پرنده برای ۳۶ ساعت گرسنگی تا انتهای دوره پرورش جبران نگردید. با وجود این، طولانی‌ترشدن گرسنگی پس از تفريخ تا ۴۸ ساعت، اگرچه موجب عقب‌افتدان جوجه‌ها در مصرف ۳/۸۹، ۸/۱۱ و ۹/۳۷ گرم خوراک در مقایسه با جوجه‌های متأثر از به ترتیب ۲۴، ۳۶ و صفر ساعت گرسنگی پس از تفريخ شد، اما بر افزایش وزن، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک پرنده‌گان در ۲۸ روزگی تأثیری نداشت. به عبارت دیگر تأثیر بازدارندگی گرسنگی جوجه در ۴۸ ساعت اول، در سنتین بعدی جبران شد. به نظر می‌رسد گرسنگی شدید موجب فعال‌شدن سازوکارهای رشد جبرانی گردید، ولی گرسنگی تا ۳۶ ساعت چنین قابلیتی را نداشت. بر این اساس، عملکرد رشد جوجه‌های متأثر از ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت گرسنگی در ۲۸ روزگی تفاوت معنادار نداشت و بهتر از جوجه‌های متأثر از ۳۶ ساعت گرسنگی بود.

نشان داده شده است که جبران رشد پس از یک دوره محرومیت از خوراک، به حالت فیزیولوژیکی حیوان بستگی دارد. زمانی که محرومیت از خوراک در مراحل خیلی ابتدایی رشد رخ دهد، افزایش تعداد سلول ۱ دچار نقصان می‌شود (Winich & Noble, 2003a). در آزمایش Gonzales *et al.* (1966) جوجه‌های متأثر از ۳۰ ساعت گرسنگی پس از تفريخ در پایان روز هفتم دوره پرورش ۷ درصد کمتر از پرنده‌گان با دسترسی فوری به خوراک، افزایش وزن داشتند. در ۴۲ روزگی بخشی از این کاهش رشد جبران شد و به ۲/۲ درصد رسید. Batal & Parsons

می‌باید (Vieira & Moran 1999a,b)، زمانی ذخیره‌سازی دوباره گلیکوژن شروع می‌شود که جوجه تاره تفریخ شده دسترسی به خوراک پیدا کند، (Moran, 2007) در پرندگان اگر ذخایر انرژی پس از تفریخ خالی شوند، عضله سینه منبع عمده پروتئین برای تأمین اسیدهای آمینه مورداستفاده برای گلوکونوژن است (Lu et al., 2007; de Oliveira et al., 2009).

موضوع به تحلیل رفتن عضله مذکور منجر می‌شود. بر این اساس انتظار می‌رود تأخیر در خوراکدهی اولیه تأثیر منفی بر وزن سینه و وزن عضلات سینه داشته باشد. Halevy et al. (2000) و Foye et al. (2006, 2007) کمترین افزایش وزن بدن و بازده گوشت سینه را برای جوجه‌های متأثر از ۲۴ ساعت گرسنگی در مقایسه با گروه شاهد در ۴۲ روزگی گزارش کردند. Kornasio et al. (2011) نشان دادند که در ۱۴ روزگی وزن عضله سینه به طور معناداری در گروههایی که تغذیه زودهنگام داشتند، در مقایسه با جوجه‌های متأثر از گرسنگی اولیه بیشتر بود. در بررسی بافت عضله سینه تمایل به افزایش در تراکم میوفیبرها با تزریق گلوکونات کلسیم مشاهده شد ($P<0.07$). این موضوع نشان می‌دهد که احتمالاً تزریق گلوکونات کلسیم با فراهم کردن منابع انرژی برای جوجه موجب بهبود تکثیر میوفیبرها در عضله سینه در روزهای اول رشد جوجه شده است. Halevy et al. (1999) گزارش کردند که گرسنگی پس از تفریخ تا ۴۸ ساعت، حتی در صورت بهره‌مندی جوجه‌ها از شرایط مطلوب، بر رشد عضلات اسکلتی جوجه‌های گوشتی در ۲۸ روزگی تأثیر منفی داشت. Sklan et al. (2003) گزارش کردند که رشد ماهیچه اسکلتی پس از تفریخ توسط افزایش حجم و ذخیره فیر عضله تعیین می‌شود. تغذیه در ۶ ساعت ابتدایی پس از تفریخ برای تکثیر سلول‌های ماهواره‌ای بسیار ضروری است (Halevy et al., 2000, 2003). در آزمایش Kornasio et al. (2011) تغذیه اولیه جوجه‌ها تأثیر مثبت بر تعداد سلول‌های ماهواره‌ای در ۳ روزگی (اوج تکثیر سلول‌های ماهواره‌ای) و ۵ روزگی داشت.

برخلاف بیشتر گزارش‌های فوق، در این مطالعه گرسنگی پس از تفریخ تا ۴۸ ساعت تأثیر معناداری بر وزن نسبی سینه و عضلات سینه و ابعاد ظاهری سینه

شاخص عملکرد اقتصادی با لحاظ کردن رشد، ضریب تبدیل خوراک و تلفات گله، معیار خوبی برای تعیین عملکرد گله جوجه گوشتی و مقایسه آن با گله‌های دیگر است (Lup et al., 2010). مقدار عددی این شاخص نشان‌دهنده سودآوری بیشتر گله است. مهم‌ترین مؤلفه تأثیرگذار بر کاهش این شاخص در مرغ‌های متأثر از گرسنگی پس از تفریخ و جوجه‌های دریافت‌کننده تزریق گلوکونات کلسیم، به ترتیب کاهش رشد و افزایش تلفات آن‌ها بود. (Saki et al. 2011) گزارش کردند شاخص تولید جوجه‌های گوشتی به طور معناداری با تیمار ۴۸ ساعت گرسنگی اولیه، برخلاف پرندگان تغذیه شده با جیره‌های ذرت، ذرت-کنجاله سویا و پری استارت در ۲۱ و ۴۲ روزگی کاهش یافت. Gonzales et al. (2003a) اعلام کردند گرسنگی اولیه، ۰، ۶، ۱۲، ۱۸، ۲۴، ۳۰ و ۳۶ ساعت بر شاخص تولید تأثیر معناداری نداشت.

انتظار می‌رفت که تزریق گلوکونات کلسیم با فراهم کردن گلوكز و کلسیم برای جوجه‌ها در تدبیل آثار تنفس گرسنگی پس از تفریخ، جوجه‌ها را یاری کند. نتایج آزمایش خلاف این انتظار را ثابت کرد. احتمالاً تزریق گلوکونات کلسیم با افزایش سریع کلسیم خون باعث بروز هایپر کلسیمی حاد و اختلال جدی در ثبات محیط داخلی به خصوص کارکرد قلب و عضلات و در نتیجه موجب افزایش تلفات جوجه‌ها شد. در آزمایش Gonzales et al. (2003a) گرسنگی پس از تفریخ تا ۳۶ ساعت تأثیر معناداری بر تلفات در ۴۲ روزگی نداشت. در آزمایش Saki et al. (2011) ۲/۹۸ تا ۱/۷۱ درصد تلفات بیشتر در جوجه‌های گوشتی با ۴۸ ساعت گرسنگی اولیه، در مقایسه با تیمارهای تغذیه شده با جیره‌های ذرت، ذرت-کنجاله سویا و پری استارت، در کل دوره به جز ۲۱ تا ۳۵ روزگی مشاهده شد.

یکی از فرایندهای فیزیولوژیکی اصلی که طی دوره قبل از تفریخ جوجه رخ می‌دهد، حفظ هموستازی گلوكز است. ذخایر گلیکوژن در مسیر فرایند هجشدن Christensen et al., 1982; (Lu et al., 2007). ناکافی بودن گلیکوژن، جنین را مجبور به استفاده از پروتئین عضلات اسکلتی برای گلوکونوژن می‌کند؛ در نتیجه رشد و نمو اولیه کاهش

بعدی تا ۲۸ روزگی تأثیر منفی دارد. این تأثیر منفی مستقل از کاهش توسعه عضله سینه است. تزریق زیرجلدی ۰/۰ میلی لیتر گلوکونات کلسیم نه تنها تأثیر مثبتی بر بهبود عملکرد جوجه‌های متاثر از گرسنگی پس از تفريخ نداشت، بلکه موجب افزایش تلفات جوجه‌ها بهخصوص طی ۴۸ ساعت اول پس از تزریق شد.

در ۲۸ روزگی نداشت. تزریق گلوکونات کلسیم نیز باعث بهبود صفات گفته شده در جوجه‌های متاثر از گرسنگی اولیه نشد. گرسنگی پس از تفريخ فقط به طور معناداری وزن استخوان سینه جوجه را در ۲۸ روزگی کاهش داد. نتيجه گیری می‌شود که گرسنگی پس از تفريخ بيش از ۲۴ ساعت، بر عملکرد تولیدی مرغ گوشتی در سنین

REFERENCES

1. Asgari, M. (2006). The effect of early feeding on blood, Immune system, gastrointestinal track parameters and intstinal morphology broiler chicks. *MSc Thesis. Department of Animal Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.* (in Farsi)
2. Batal, A.B. & Parsons, C. M. (2002). Effect of fasting versus feeding oasis after hatching on nutrient utilization in chicks. *Poultry Science*, 81, 853-859.
3. Christensen, V. L., Biellier, H. V. & Forward, J. F. (1982). Physiology of turkey embryos during piping and hatching II. Selected blood parameters. *Poultry Science*, 61, 143-149.
4. de Oliveira, J. E., Druyan, S., Uni, Z., Ashwell, C. M. & Ferken, P. R. (2009). Pre-hatch intestinal maturation of turkey embryos demonstrated through gene expression patterns. *Poultry Science*, 88, 2600-2609.
5. Dibner, J.J., Knight, C.D., Kitchell, M.L., Atwell, C.A., Downs, A.C. & Ivey, F.J. (1998). Early feeding and development of the immune system in neonatal poultry. *Journal of Poultry Research*, 7, 425-436.
6. Foye, O. T., Uni, Z. & Ferken, P. R. (2006). Effect of *in ovo* feeding egg white protein, β -hydroxy- β -methylbutyrate, and carbohydrates on glycogen status and neonatal growth of turkeys. *Poultry Science*, 85, 1185-1192.
7. Foye, O. T., Ferken, P. R. & Uni, Z. (2007). The effects of *in ovo* feeding arginine, beta-hydroxy-beta-methyl-butrate, and protein on jejunal digestive and absorptive activity in embryonic and neonatal turkey pouls. *Poultry Science*, 86, 2343-2349.
8. Gonzales, E., Kondo, N., Saldanha, E. S. P. B., Loddy, M. M., Careghi, C. & Decuypere, E. (2003a). Performance and physiological parameters of broiler chickens subjected to fasting on the neonatal period. *Poultry Science*, 82, 1250-1256.
9. Gonzales, E., Oliveira, A. S., Cruz, C. P., Leandro, N. S. M., Stringhini, J. H. & Brito, A. B. (2003b). *In ovo* administration of butyric acid to broiler chickens subjected to fasting on the neonatal period. *Poultry Science*, 83, 1345-1352.
10. Halevy, O., Geyra, A., Barak, M., Uni, Z. & Sklan, D. (1999). *Department of Animal Sciences, The Hebrew University of Jerusalem, Rehovot, Israel.*
11. Halevy, O., Geyra, A., Barak, M., Uni, Z. & Sklan, D. (2000). Early post-hatch starvation decreases satellite cell proliferation and skeletal muscle growth in chicks. *Journal of Nutrition*, 130, 858-864.
12. Halevy, O., Nadel, Y., Barak, M., Rozenboim, I. & Sklan, D. (2003). Early post-hatch feeding stimulates satellite cell proliferation and skeletal muscle growth in turkey pullets. *Journal of Nutrition*, 133, 1376-1382.
13. Khosravinia, H. (2010). *The effect of transport stress on blood biochemical parameters of 1-day old broiler chicks.* Directorate of Research, Lorestan University, Research Project no. 8560325. (in Farsi)
14. Kornasio, R., Halevy, O., Kedar, O. & Uni, Z. (2011). Effect of *in ovo* feeding and its interaction with timing of first feed on glycogen reserves, muscle growth, and body weight. *Poultry Science*, 90, 1467-1477.
15. Lu, J. W., McMurtry, J. P. & Coon, C. N. (2007). Developmental changes of plasma insulin, glucagon, insulin-like growth factors, thyroid hormones, and glucose concentrations in chick embryos and hatched chicks. *Poultry Science*, 86, 673-683.
16. Lup, F., Dan, D. & Daniel, M. (2010). Economic Efficiency and European Efficiency factor in modifying of some raw materials proportion in chicken broiler feeding. *Journal analale universitatii din Oradea fascicula: Ecotoxicologie, Zootehnica si Tehnologii de Industrie Alimentara.* Pp. 569-574.
17. Moran, E. T. Jr. (2007). Nutrition of the developing embryo and hatchling. *Poultry Science*, 86, 1043-1049.
18. Pedrosa, A.A., Chaves, L. S., Lopes, K. L. A. M., Leandro, N. S. M., Café, M. B. & Stringhini, J.H. (2006). Nutrient inoculation in eggs from heavy breeders. *Brazil Journal of Animal Science*, 35, 2018-2026.

19. Roberson, K. (2003). Early Post-hatch Nutrition for Poultry. *Pages 20-22 in proc. Multi-State Poultry Meeting.*
20. Saki, A. A. (2005). Effect of post-hatch feeding on broiler performance. *International Journal of Poultry Science*, 4(1), 4-6.
21. Saki, A. A., Totonchi, A. A., Ahmadi, A., Abasinezhad, M. & Kazemi fard, M. (2012). Broiler chickens performance in response to early feeding. *African Journal of Agricultural Research*, 7(8), 1296-1301, 26 February.
22. SAS Institute. (2003). SAS/STAT® Guide for personal computers. Version 9.1 Edition. SAS Institute, Inc., Cary, NC.
23. Schaefer, A. L., Jones, S. D. M. & Stanley, R. W. (1997). The use of electrolyte solutions for reducing transport stress. *Journal of Animal Science*, 75, 249-272.
24. Sklan, D., Heifetz, S. & Halevy, O. (2003). Heavier chicks at hatch improve marketing body weight by enhancing skeletal muscular growth. *Poultry Science*, 82, 1778-1786.
25. Van de van, L. J. F. & Wagenberg A. V. V. (2009). Effects of combined hatching and brooding system on hatchability, chick weight and mortality in broilers. *Poultry Science*, 88, 2273-2279.
26. Vieira, S. L. & Moran, E. T. (1999a). Effect of egg origin and chick post-hatch nutrition on broiler live performance and meat yields. *World's Poultry Science Journal*, 56, 125-142.
27. Vieira, S. L. & Moran, E. T. (1999b). Effects of delayed placement and used litter on broiler yields. *Journal Applied Poultry Research*, 8, 75-81.
28. Winich, M. & Noble, A. (1966). Cellular response in rats during malnutrition at various ages. *Journal of Nutrition*, 89, 300-306.